

свидѣтеля Лулчо Гуговъ, че азъ се познавамъ съ него отъ м. Май, когато той ме е запозналъ. Може ли да се допустне, че азъ съмъ се познавалъ съ него прѣзъ м. Май и да си кажа името въ градската градина прѣдъ него Караконовъ? При съдебното дирение обаче той каза, че може Джуджевъ да се е казалъ, но мене така ми се е сторило. Но за това негово казване той си е припомнилъ едвамъ когато видѣлъ Лулчо Гуговъ, че азъ се познавамъ съ Митакова отъ тогава, отъ когато Гуговъ ме е запозналъ съ него. Може ли да се даде вѣра на неговитѣ показанія? Вий помнете, г-да съдии, че когато го запитахъ азъ, колко врѣме сме сѣдѣли въ градската градина, какво е било врѣмето може ли положително да опрѣдѣли, че прѣзъ м. Декемврий съмъ се срѣщалъ съ него въ градината, той каза че сме се срѣщали прѣзъ Декемврий, не помни врѣмето какво е било, врѣмето било ту хубаво, ту снѣгъ имало, имало канапета на които сме сѣдѣли. Азъ мисля, г-да съдии, че ако нѣкои отъ васъ е билъ прѣзъ м. Декемврий 1890 год. въ г. София, знае много хубаво какво бѣше врѣмето тогава, имаше много снѣгъ и не е било възможно въ никакъвъ случай да се сѣди и да се приказва въ градската градина 15 или 20 минути. Има и двѣ писма, които служатъ като вещественно доказателство по моето обвинение. Тѣзи писма обаче като ги прочетете ще видите, вмѣсто за обвинение, ще се убѣдите, че тѣ служатъ повече за мое оправдание. Г-да съдии, ако въ старитѣ и срѣднитѣ вѣкове народитѣ се прѣдставлявани отъ богинитѣ, но съ свързани очи, символъ на безпристрастието, то нѣма никакво съмнѣние, че това безпристрастие въ сегашний XIX вѣкъ, вѣкътъ на разума, на хуманността, вѣрвамъ да бѣде на върха на своето положение. Като казвамъ това, азъ не се съмнявамъ ни най-малко въ вашата просвѣтена и безпристрастна съвѣсть. Счетохъ за нужно да спомена, какъ сж гледали на правосъдието въ най-отдалеченитѣ врѣмена. Г-да съдии, прѣди да пристъпите до произнасяние на присѣдата, да ли азъ съмъ виновенъ или не, имайте прѣдъ видъ, че при подобни политически процеси, какъвто е настоящий, много пжти се е случвало за лични свои облаги, както е случая съ мене, нѣкои лица да наклѣветаятъ други и по тоя начинъ да се осжлатъ и прѣтърпятъ наказанието съвършенно невинни хора. Имайте прѣдъ видъ, че когато е ставало убийството, азъ съмъ ималъ грижата само да мож да взема нѣкаква работа за да се прѣхрана, както азъ, така